

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/803/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2510204869
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2510204869.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci navrhovateľov: 1. Ing. M. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, J., zastúpenej advokátom: JUDr. Michaelou Řihákovou Kojtalovou, Mariánske námestie 50/29, Žilina, 2. Mgr. M. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou: Ing. M. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, J., proti odporcom: 1. Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XXX, O., zastúpenému advokátom: Mgr. Radovan Ulehla, Winterova 62, Piešťany, 2. B. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XXA, C. G. M., občan SR, o návrhu na určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, na odvolanie odporcu 1 proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 4. júna 2013, č.k. 10C/83/2010-226, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Odporca 1 **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke 1 náhradu trov odvolacieho konania 81,46 Eur k rukám jej advokáta do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Navrhovateľovi 2 sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa prvým odsekom výroku určil, že kúpna zmluva uzavretá medzi odporcom v 1. rade ako predávajúcim a odporcom v 2. rade ako kupujúcim, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. O. zapísané na LV č. XXXX a to rodinný dom so s.č. XXXX postavený na parc. číslo 3750, parcela reg. C číslo 3750 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 137 m², parcela reg. C číslo 3751 o výmere 262 m², ktorej vklad bol povolený rozhodnutím Správy katastra Piešťany pod č. V 1689/10 je neplatná. Druhým odsekom výroku určil, že do dedičstva po neb. N. Z., zomrelom dňa XX.XX.XXXX patria nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. O., zapísané na LV č. XXXX a to rodinný dom so s.č. XXXX postavený na parc. číslo 3750, parcela reg. C číslo 3750 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 137 m², parcela reg. C číslo 3751 o výmere 262 m². O trovách konania rozhodol, že odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľke v 1. rade na účet jej právnej zástupkyne číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v F. K., pobočka J. náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.709,47 Eur a iných trov konania v sume 182,50 Eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd navrhovateľovi v 2. rade náhradu trov konania nepriznal. Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet Okresného súdu Piešťany náhradu trov konania štátu v sume 107,34 Eur, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 80 písm. c) O.s.p., § 34, § 38 ods. 2, § 460 Občianskeho zákonníka a v časti o trovách konania § 142, § 149 ods. 1, § 148 ods. 1 O.s.p. Vecne argumentoval tým, že z vykonaného dokazovania si súd ustálil, že tu je naliehavý právny záujem na návrhu navrhovateľov z dôvodu, lebo bez rozhodnutia o ich návrhu ostane naďalej spornou otázkou, či do dedičstva po

nebohom otcovi N. Z. patrili ku dňu jeho smrti i vyššie špecifikované nehnuteľnosti. Súd sa najprv vyporiadal s predbežnou otázkou, či bol alebo nebol N. Z. spôsobilý dňa 09.11.2009 na podpísanie kúpnej zmluvy a uvedenie si dôsledkov tohto právneho úkonu. Za týmto účelom vykonal dokazovanie nie len výsluchom svedkov, vyjadreniami účastníkov, ale i znaleckým dokazovaním, výsluchom samotnej znalkyne. Súd mal objektívne znaleckým dokazovaním MUDr. Ondrisovej preukázané, že N. Z. trpel duševnou poruchou trvalého charakteru - multiinfarktovou demenciou a duševnou poruchou prechodného charakteru - akútnou zmätenosťou a dňa 09.11.2009 nebol spôsobilý k podpísaniu kúpnej zmluvy. V čase trpenia multiinfarktovou demenciou bol zvýšene sugestibilný, ľahko podliehal vplyvu okolia, nedokázal posúdiť všetky dôsledky svojho konania.

Z týchto zistení súd ustálil, že N. Z. konal dňa 09.11.2009 v duševnej poruche, ktorá ho robila na podpísanie kúpnej zmluvy neschopným. Preto je kúpna zmluva uzavretá dňa 09.11.2009 medzi ním a odporcom v 1. rade absolútne neplatnou v zmysle § 38 ods. 2 OZ. Keďže je kúpna zmluva absolútne neplatným právnym úkonom, je neplatnou od začiatku (ex tunc) a vlastnícke právo k nehnuteľnostiam neprešlo na odporcu v 1. rade. Zmluvné prevody vlastníckeho práva sú v Slovenskej republike založené na princípe, že nikto nemôže previesť viac práv, než sám má. Inak povedané, ani existencia platnej zmluvy medzi prevodcom a nadobúdateľom nemôže spôsobiť prevod vlastníckeho práva na nadobúdateľa, ak prevodca sám nebol vlastníkom, alebo ak neexistuje výslovné zákonné ustanovenie, ktoré by ustanovovalo opak. Niet preto dôvodu, pre ktorý by sa na tento prípad nemala vzťahovať zásada „nemo plus iuris“. Súd mal preukázané, že medzi odporcami v 1. a 2. rade bola dňa 15.07.2010 uzatvorená kúpna zmluva k nehnuteľnostiam, ale nakoľko odporca v 1. rade nebol vlastníkom nehnuteľností, nemohol ich previesť na odporcu v 2. rade. Preto je i táto kúpna zmluva z 15.07.2010 zavkladovaná Správou katastra Piešťany pod značkou V 1689/10 je neplatnou. Súd pritom vychádzal i z čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý zaručuje každému právo vlastníť majetok a každému vlastníkovi rovnaký obsah a ochranu jeho vlastníckeho práva. Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR toto ustanovenie nezaručuje právo nadobudnúť určitú konkrétnu vec do vlastníctva, ale zaručuje naopak každému, kto v súlade s právnym poriadkom určitú konkrétnu vec do vlastníctva nadobudol, že svoje vlastnícke právo stratí opäť iba v súlade so zákonom.

Na základe týchto skutočností súd návrhu vyhovel a určil, že je neplatnou kúpna zmluva uzavretá medzi odporcami, ktorej vklad bol povolený rozhodnutím Správy katastra Piešťany pod č. V 1689/10. Nakoľko si súd ako predbežnú otázku vyriešil, že je absolútne neplatnou i kúpna zmluva uzavretá medzi N. Z. a odporcom v 1. rade, má za to, že vyššie uvádzané nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom N. Z. zomrelom dňa XX.XX.XXXX. Nakoľko súd môže určiť len existenciu takého práva alebo povinnosti (resp. pr. vzťahu), ktoré existujú ku dňu vyhlásenia rozsudku. Z toho dôvodu súd určil, ktoré konkrétne nehnuteľnosti (ktoré boli predmetom kúpnych zmlúv) patria do dedičstva po ňom. (roz. NS SR sp. zn.: 2 Cdo 32/98, 2 Cdo 131/06, 1 Cdo 26/07, 3 Cdo 44/08).

Navrhovateľ v 2. rade si trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania nevyčísli, preto mu súd žiadnu ich náhradu nepriznal, aj keď bol v konaní úspešným.

Súd priznal v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., § 149 ods. 1 O.s.p. a v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov navrhovateľke v 1. rade: a) náhradu iných trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo veci samej v sume 99,- Eur, zaplateného súdneho poplatku za návrh na vydanie predbežného opatrenia 33,- Eur a zaplateného preddavku na znalecké dokazovanie 50,- Eur (spolu 182,50 Eur); b) náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 1.709,47 Eur.

V časti rozhodnutia o trovách štátu s poukazom na ust. § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

V zmysle § 148 O.s.p. ide len o trovy konania, ktoré neboli úplne kryté zálohou, alebo ak súd účastníkom podľa ustanovenia § 141 ods. 1 zloženie zálohy vôbec neuložil, a to napriek tomu, že tento účastník

nebol oslobodený od súdnych poplatkov podľa § 138 a ani neboli u neho splnené podmienky pre toto oslobodenie.

V konaní bola ustanovená znalkyňa, ktorá znalecké úkony vykonala, znalečné si vyúčtovala a súd jej ho priznal v sume 217,50 Eur za vyhotovený znalecký posudok, v sume 39,84 Eur za účasť na pojednávaní. Časť znalečného v sume 150,- Eur súd uhradil z preddavkov zložených navrhovateľkou v 1. rade a odporcami (každým po 50,- Eur) a zvyšok 107,34 Eur (67,50 Eur + 39,84 Eur) zo štátnych rozpočtových prostriedkov. Štát má právo podľa výsledkov konania proti účastníkom konania na náhradu trov konania, ktorú mu v tomto konaní vznikli v sume 107,34 Eur. Súd vychádzal z úspešnosti navrhovateľov a v tom zmysle i rozhodol o náhrade vzniknutých trov konania štátu uložiť povinnosť odporcom zaplatiť mu spoločne a nerozdielne zvyšok znalečného 107,34 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca 1 s tým, že s napadnutým rozsudkom nesúhlasí, považuje ho za vecne a právne nesprávny. Súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Tiež nedostatočne zistil skutkový stav, nakoľko nevykonal ním navrhnuté dôkazy a tak na základe nedostatočne vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci. Znalecký posudok vypracovaný znalcom MUDr. Vierou Lysovou (č. 7/2010) a znalecký posudok vypracovaný znalcom MUDr. Ľubicou Ondrisovou (č. 15/2012) považuje za nesprávne, vyhotovené bez dôkladného skúmania skutkového stavu. V konaní opakovane ústne na pojednávaniach ako i písomne navrhoval vypočuť svedkov MUDr. K. a svedka I. a tým zabezpečiť dôkazy tak, aby sa mohol akýkoľvek znalec s týmito oboznámiť pred vypracovaním znaleckého posudku. Súd jeho návrhu nevyhovet, naopak ignoroval jeho žiadosti o doplnenie dokazovania, pričom tieto skutočnosti sú o to dôležitejšie predovšetkým s prihliadnutím na vyjadrenie znalca MUDr. Ondrisovej, keď znalkyňa uviedla, že v prípade ľahkej demencie nemusel konať N. Z. v duševnej poruche. Prvostupňový súd a ani znalec nevzali do úvahy doklad o zdravotnej spôsobilosti vodiča MUDr. M. K., ktorým bolo potvrdené, že E. Z. bol dňa 18.05.2009 schopný viesť motorové vozidlo a ani listinný dôkaz, ktorým bol list E. Z. adresovaný odporcovi 1. V nich preukázali svoj úmysel a vôľu predať mu nehnuteľnosti pôvodne v jeho vlastníctve. K samotnému prevodu došlo výlučne na žiadosť a naliehanie jeho otca, kedy sa on sám rozhodol, že na neho prevedie nehnuteľnosti v jeho vlastníctve. V tomto smere považuje činnosť súdu pri hodnotení a vykonávaní dôkazov za nedostatočnú a v rozpore s § 122 a § 133 O.s.p. Súdna prax v rámci vlastníckych žalôb pripúšťa žalobu, ktorou sa dedič domáha vyslovenia, že určitá vec patrí do dedičstva po poručiťelovi. Navrhované určenie sa tu viaže ku dňu smrti poručiťela, a teda sa posudzuje podľa stavu, aký tu bol v okamihu jeho smrti. Okolnosti, ktoré nastali neskôr, sú pre toto určenie bezvýznamné (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 154/2010). Vzhľadom na toto potom určenie, že zmluva je neplatná, bez ohľadu na zistený skutkový stav veci, nadbytočné a zároveň neexistuje naliehavý právny záujem na takomto určení právny záujem. Namieťa nesprávnosť a opodstatnenosť vyúčtovania trov právneho zastúpenia právneho zástupcu navrhovateľa 1, kedy súd bez ďalšieho priznal mu za právne služby, ktoré boli poskytované počas konania viacerými právnymi zástupcami. Z týchto dôvodov potom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne a právne nesprávny zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nepoužitia správneho ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zisteného skutkového stavu.

Navrhovatelia a odporca 2 odvolanie nepodali.

K doručenému odvolaniu sa vyjadrila navrhovateľka 1 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a zaviazal odvolateľa aj na zaplatenie trov odvolacieho konania. Z obsahu podaného odvolania odporcu 1 vyplýva, že tento svoje odvolanie odôvodňuje dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. c), f) O.s.p. Navrhovateľka 1 sa s týmto nestotožňuje, vychádzajúc zo základných zásad občianskeho súdneho konania a má za to, že napadnutý rozsudok je vecne i právne správny. Prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu, teda v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, vykonal dokazovanie, vykonané dôkazy hodnotil pri svojom rozhodovaní vo vzájomnej súvislosti a na základe vykonaného dokazovania vyvodil správne právne závery opierajúce sa správne zistený skutkový stav veci. Názor odporcu 1 k vykonanému dokazovaniu jeho subjektívnym názorom účastníka nespokojného s výsledkom sporu, pričom návrhy na doplnenie dokazovania, o ktoré opiera svoj odvolací dôvod je možné pre účely samotného rozhodovania o

merite veci považovať za nadbytočné. Odvolanie považuje za nedôvodné, prvostupňový súd v rámci dokazovania a zisťovania skutkového stavu nepochybil. Zároveň si navrhovateľka uplatnila náhradu trov konania v odvolacom konaní a to celkovo 81,46 Eur a to za vyjadrenie k odvolaniu 60,07 Eur + 1 x 7,81 Eur režijný paušál.

Dňa 29.01.2014 došlo súdu prvého stupňa doručené písomné podanie advokáta obsahujúce späťvzatie návrhu. Odvolateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu súdu oznámil, že odvolanie podané proti prvostupňovému rozsudku zo dňa 28.06.2013 berie v celom rozsahu späť.

Podľa ust. § 207 ods. 3 O.s.p., ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Odvolateľ späťvzatím odvolania využil svoje právo disponovať konaním upravené v citovanom ust. § 207 ods. 3 O.s.p. Keďže tak urobil ešte pred rozhodnutím odvolacieho súdu o odvolaní, odvolací súd odvolacie konanie s použitím § 207 ods. 3 O.s.p. postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. b) O.s.p. zastavil.

Odvolateľ späťvzatím podaného odvolania procesne zavinil, že sa odvolacie konanie muselo zastaviť a preto v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľom, z ktorých si náhradu trov konania uplatnila len navrhovateľka 1, ktorej súd potom priznal náhradu trov odvolacieho konania 81,46 Eur, ktoré je povinný zaplatiť odvolateľ k rukám právnej zástupkyňi navrhovateľky 1 do 3 dní od právoplatnosti uznesenia (§ 149 ods. 1 a § 160 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľovi 2 podľa obsahu spisu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, ale najmä si ich náhradu návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, nebola mu ich náhrada odvolacím súdom priznaná.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.